



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis  
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

**Hermanni, Joachim Heinrich von**

**Hildesii, 1743**

**VD18 10904743**

10mò Beatissimæ Virginis in Cœlum assumptio.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Supplicio nondum convictum tradere, dicit.  
 Cúmque salutatum Rex ambitiosus Agrippa Aa.  
25.13.  
 In Cæsaream, pariter cum conjugē, Festum  
 Accessisset; avet Præses, dignetur adesse  
 Judició Pauli: vinctum miratur Agrippa,  
 Nulliusque reum sceleris transmittere Romam  
 Suadet. Eò Paulus terræque marique profectus, Aa.  
27.  
 Naufragium passus, Melites ad littora curva  
 Enatat incolumis: mordentis ab aspidis ictu  
 Hic manet illæsus: perlatus denique Romam,  
 Introductus ibi fidei sacra semina spargit. Aa.  
28.  
 Pergit, ad exemplum Petri Paulique, Joannes  
 Ad gentes Asiæ: Thomas quoque prædicat Indis,  
 Parthis, ac Medis; Phrygibusq; Scythisq; Philippus,  
 Andreásq; Scythis, Thracibusq; Getisq; & Achæis:  
 Bartholomæus adit scopulosa cacumina magnæ  
 Armeniæ: Matthæus amat subjungere Christo  
 Æthiopes; Persas Simon Judásque Thadæus,  
 Jacobo junctus conquirere flagrat Idumen  
 Matthias: Marcus convertit regna Canopi.  
 Lucas cum Paulo per plurima regna cucurrit.  
 Hispanos docuit Jacobus major, Agrippæ  
 Occisus jussu, quem jam super Æthera latum  
 Perpetuo cultu pia Compostella decorat.

**POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ  
 INDUCTIO DECIMA.**

CANIT ECCLESIA.

**M**aria Virgo Cælos ascendit; gaudete, quia cum Christo  
 regnat in æternum. Exaltata est sancta Dei Genitrix su-  
 per choros Angelorum &c.

**SYNOPSIS.**

**D**ominus & Salvator noster Jesus Christus Beatissimam Ma-  
 trem suam Virginem Mariam, postquam illa per quindecim  
 X annos,

*annos, à passione & resurrectione ejus computatos, inter  
adversitatum casus vixerat, cum corpore & anima gloriosè  
in Cœlos assumit.*

**V**os bifidi montis, sed inania numina, Musa  
Non imploro, sacram mecum finire Poësin  
Est longè melior toto celeberrima Cœlo  
Musa, Dei Genitrix, generosa virago Maria  
Illa coronanti devota poëmata sine  
Afferet auxilium; sitientem, nectare lactis  
Virginei (non Castaliâ, quæ fingitur, undè)  
Potabit: siquidem mens debilitata laborat,  
Virginis ad Superos assumptæ fata supremo  
Devotis Divæ famulis proponere versu.  
Vixisti, Divina parens, post funera Nati,  
Credo,\* tribus lustris. Hæc tempora mixta dolore  
Mixta refrigerio, variâ sub sorte fluebant.  
Vidisti Christum frangentem spicula mortis,  
Ad Superos magna cum Majestate reversum;  
Promissum Patris donum sub imagine lingua  
Ignitæ Cœlo delapsum; millibus auctos  
Christiadûm cœtus, adeoque per omnia Mund  
Climata sinceræ Fidei documenta vagari:  
Sed quoque vidisti, quanto Synagoga furor  
Arserit in Christi famulos, quo nisa tumultu  
Ut cunctos sacrâ proscriberet urbe fideles.  
Illustrem Stephanum contrivit saxeus imber;  
Cognatoque tuo, jussit furiosus Agrippa,  
Carnificis gladio caput à cervice revelli:  
Innumeras clades, ô dilectissima Matrum!  
Suppressi tolerant, te conspiciente, fideles.  
Ad te, mi Jesu, tenuem convertito Poësin:  
Non permitte gravi luctu materna deinceps  
Pecto

\* Revel S. Birgitt, L. 7. Cap, 26.

Pectora torqueri ; scis , quòd sit lassia dolore,  
 Quòdque sacro , jungi Superis , exardeat igne.  
 Incertos inter non ausim ponere casus,  
 Quòd , postquam Christus Cœlos ascendit , amatæ  
 Sæpius astiterit , dederitque levamina , Matri:  
 Illa tamen , sicut transfixus arundine cervus  
 Inquirat latices , sacris quoque tacta sagittis  
 Flagrat in accessum Divini fontis , & inde  
 Angelicis conjuncta choris recreare palatum.  
 Nec dubitare licet , Christum per nuntia Matri  
 Notificasse diem , quo post tam multa dolorum  
 Prælia , votorum compos , totiésque petiti  
 Funeris , emeritas liceat deponere curas.  
 Fertur \* in excelso summoque cacumine sacri  
 Montis olivarum ( quem devotissima Virgo,  
 Ultima materno fletu vestigia Nati  
 Aspersura , simul partem positura dolorum,  
 Sæpe salutabat ) Domino referente , supremam  
 Cognovisse diem , quæ collatura quietem,  
 Abstergat lacrymas , finemque laboribus addat.  
 Exhilarata redit Solymam , charumque Joannem  
 Ex Asia reducem solitâ bonitate salutat.  
 Confestim \*\* reliqui , sic disponente Supremo,  
 Ex variis Mundi regionibus undique currunt  
 Discipuli Solymam ; tacitâ quasi voce citati,  
 Ut comitarentur morituræ funera Matris.  
 Debilitata suas sentit decrescere vires:  
 Imponunt thalamo ; præscribunt pharmaca ; gratis  
 Invitant epulis ; & restaurare laborant  
 Collapsas vires. Mater dulcedine plena  
 Fratribus exponit , quòd , cum sibi desuper hora

X 2

Op-

\* *Legenda Assumpt. Maria*\*\* *Nicephor. Callist. Lib. 2. Histor. Eccles. à Cap. 27.*

Optatæ mortis sit designata, requirat  
 Non aliis refici dapibus, quàm Corpore Christi  
 Quem, vertente trium cursu spatioque dierum  
 Consolanda flagret cupidis amplectier ulnis,  
 Plurima subjungit sibi notificata supernè;  
 Extremùmque rogat tuto sua membra sepulchro,  
 Donec is adveniat, qui suscitet ossa, reponi.  
 Hæc contristabat Divæ facundia fratres,  
 Qui bene sperâssent, ut convalitura popello  
 Rebus in adversis assistere pergeret. Alma  
 Solatrix lacrymis appromittebat obortis,  
 Se fore sollicitam; fidæ quoque munere Matris  
 Functuram multò zelosius inter amicos  
 Cœli concives; non velle relinquere pressos  
 Confratres Fidei, nunquam cessare precando  
 Pro populo, Christi pretiosâ morte redempto.  
 Assiduos inter gemitus lacrymâsque cadentes  
 Confecit Petrus Divini Corporis escam,  
 Manna viatorum, testamentumque salutis.  
 Mater anhelabat postrema Viatica sanctis  
 Degustare labris: his confortata, retentat  
 De Christo Superisque loqui; sed flammeus ardor  
 Corpore cedendi, sensus animumque fatigat,  
 Ultima nota dies ac hora novissima venit,  
 Quâ, veluti lychno fax deficiente, gradatim  
 Emoritur nostri Phœbe pulcherrima Cœli;  
 Eclipsin passura brevem submergitur umbris;  
 Exhalatque sacram, sinè tristi mortis agone,  
 In Christi amplexus animam; qui pignus amatum  
 Sacratæ Triadi, Cœlique senatibus offert.  
 Quantus honor soleat terrenis Regibus urbem  
 Ingressis, vel eis, qui post fera bella triumphum  
 Ducunt, à populo tribui, constabit abundè:

Sed

Sed cùm tantillum distantia maxima cultum  
 A Divùm summis distinguat honoribus; absit  
 Attentare rudi describere talia versu.  
 Ut tamen hìc aliquid videar fecisse; quiescam,  
 Donec in Æthereas redivivo corpore sedes  
 Virgo triumphatrix à Christo ducta sedebit.  
 Interea tangit dolor implacabilis orbos  
 Christiadas, tantæ lugentes funera Matris.  
 O Lux nostra redi! juvenes teneræque puellæ,  
 Decrepitque senes, & tota Ecclesia clamat;  
 Nostra Salus, ac Spes, & nostra revertere vita!  
 In Te, perverso jactatis turbine, curas  
 Deposuisse, fuit medium superâsse dolorem.  
 Ah rediviva redi, nobisque levamina confer!  
 Cùmque retardari renuissent fata; soluti  
 In madidos gemitus, ad\*vallem Josaphat alnum  
 Funus honorifico deducunt more fideles.  
 Hic Pario constans ex marmore tumba vacabat:  
 Infertur Diva, & Syrio decoratur odore,  
 Et Cilicum sertis, & amœnis floribus Hyblæ.  
 Inter Apostolicos Proceres lugebat ad ossa  
 Virginis emeritæ confratrum turba, sacratum  
 Expectando diem, quo Mater amabilis iret  
 Ex thalamo tumuli super alta palatia Cœli.  
 Tertia lux roseum referebat ab Æquore vultum,  
 Quando triumphales læti velamina Cœli  
 Actutum retrahunt Paranympsi; tota refulget  
 Regia Cœlestis, nitidis rubicunda pyropis:  
 Lumen inassuetum, nullo tolerabile visu,  
 Accendit totum candentibus aëra flammis.  
 Christus ad humanos hæc lumina temperat usus,

X 3

Se-

\* Peir, de Natal.

Séque relucenti sublimem in sede videndum  
 Exhibet; ac dulci, placida sub pace morantem,  
 Excitat affatu Matrem: rediviva loquentis  
 Hæc Nati vocem, Zephyris famulantibus, audit  
 Exfurgens tumulo, veluti Pallantias undis:  
 Approperat numerosa cohors gaudentis Olympi  
 Nescio quale melos, vel qualis fascinet aures  
 Musica; blanda nimis vocum discordia mentem  
 Alternis vicibus simul huc, simul abripit illuc  
 Substruitur pedibus redivivæ candida nubes,  
 Quæ Paranymporum niveis suffulta lacertis  
 Sublevat Augustam; rutilosque levata per ignea  
 Pergit ad Empyream supremi Numinis Aulam,  
 Dúmque supergreditur Cœli Regina tenellam  
 Humani visûs aciem, pia ponè sequuntur  
 Agmina Spirituum; coeunt velamina Cœli;  
 Aereæque datur regioni pristinus ordo.  
 Qualis ibi requies! quis honor! quæ gloria! mutua  
 De tabulâ subduco manum; maloque vereri  
 Innumeris gradibus tenuem superantia captum  
 Quàm vasto Pelago graciles superaddere guttas  
 Ad vos in tristi lacrymarum valle relictos,  
 Consortes Fidei, fratres fociosque revertor,  
 Dicite, quid vobis propè tumbam stantibus alma  
 Mater ad extremum valituro in sæcula verbo  
 Dixit? illa, reor, cum tot rediviva videret  
 Se deplorantes, quasi colliquefacta benigna  
 Matris in affectu mœstis promiserit ultrò,  
 Se curaturam, quamvis Synagoga vel ipse  
 Tartareus latro simul obluetetur, ut omni  
 Aeternum victrix Ecclesia floreat ævo.  
 Ergo pii Proceres, quibus est concessa potestas  
 Gentibus obstrictis solvendi vincula, vestros  
 Exoni

Exonerate pedes , lumbos præcingite ; læti  
 Ite per extremi vastissima climata Mundi ;  
 Informate rudes , dubiosque reducite ; lapsos  
 Erigitote ; malis pressos miserósque juvate !  
 Injicitote sacros humanis cordibus ignes,  
 Ut bene cognoscant, quæ sint post tempora vitæ  
 Expectanda bonis , & quæ mutuenda malignis.  
 Suppetias Regina feret , quam nuper euntem  
 Ad Superos magnâ cum Majestate , stupentes  
 Vidistis : solio stellis fedet illa corusco,  
 Proxima sacratæ Triadi ; primæque Patronæ  
 Fungitur officio , defendit jura reorum,  
 Judicis offensam , commotâque pectora lenit.  
 Magnanimi certate viri ! sublimia tentat,  
 Dum premitur , virtus ; lethi confinia nemo  
 Pectoris excelsi metuit. Vidistis in urbe  
 Principe terrarum , celsi super ardua clivi  
 In cruce cum diro Christum, configere letho ;  
 Hunc Heroa decet merituros præmia vitæ  
 Macte sequi ; properate ! piæ confidite Matri !  
 Quæ schola non docuit , Cœlesti munere scitis.  
 Urgeor affectu , Matris decorare sepulchrum  
 Carmine finali : cursum rogo siste . . .

. . . Viator

**H**oc inclusa fuit Cœli Regina sepulchro ;  
 Dicam , si , quanto tempore , fortè rogas.  
 Vix ter post obitum retulit Pallantias ignes,  
 Cùm sua defunctæ reddita vita fuit,  
 Indignum tantâ pro Majestate fuisset,  
 Viscera corrumpi , quæ peperere Deum.  
 Hæc , quâ primus homo maculavit labe nepotes,  
 Libera , non meruit mortis amara pati.

X 4

Ut

Ut tamen exemplum Geniti sequeretur, obivi  
Surrexitque suo confocianda Deo  
Iam super Angelicos specioso corpore cœtus  
Exaltata sedet, glorificata regit.  
Quid regat, inquiris? vel quæ sit functio? dicam  
Iratum nobis mitigat illa Deum.  
Unde reor nullum reperiri posse, salubri  
Qui non indigeat Virginis hujus ope,  
O animæ requies! ô delinquentis Asylum!  
O dubiæ pollux & Cynosura rati!  
Duc nos, dum fragili vehimur super Alta phaselo,  
Ad loca perpetuæ tuta salutis, Amen.

